

[Knud Jespersen.]

tog. Det er en pause til nye angreb på levestandarden. Vi synes, det er en urimelig holdning.

Vi vil ikke stemme imod dette prisstop, men vi vil heller ikke medvirke til at gøre dette illusionsnummer mere troværdigt, for det er et illusionsnummer, som vi har mistanke om man vil bruge til at udnytte med forklaringer om, at nu har vi jo gennemført det prisstop, og selv om vi gør det med den venstre hånd, regner vi med den højre hånd, at priserne alligevel vil stige 650 kr. minimum i det år, vi befinder os, eller lidt over 2 kr. om dagen. Men det, man vil gøre, er ganske dygtigt, måske også i en del af pressen, at forklare forbrugerne, at nu har vi jo fået prisstoppet, så nu skal man ikke klage.

Dette prisstop, dets psykologiske betydning og illusionsbetydning vil jeg advare imod at man tror på. Vi vil ikke vende os imod, at man laver prisstoppet, for hvis man forstår, hvad der er hensigten med det, tror jeg, at man også kan beskytte sig mod en hensynsløs anvendelse af et sådant prisstop.

Jeg må på det mest indtrængende anmode om, at man uanset dette prisstop støtter ethvert krav fra arbejdspladserne om dækning for de prisstigninger, der finder sted, og jeg vil samtidig anmode om, at Danmarks Statistik meget hurtigt kommer med betragtninger om, hvor meget priserne steg i den tid, det prisstop varede.

Vi vil altså ikke stemme imod prisstopforslaget, selv om det ikke er et forslag, der vil stoppe priserne. Vi vil heller ikke stoppe vores stræbelser for at sikre forbrugerne og lønmodtagerne dækning. Vi vil undlade at stemme i denne sag. Det er ikke noget, vi vil gøre normalt, men vi gør det bl.a., fordi vi vil fortsætte bestræbelserne på, at det må lykkes engang at få folketinget til at vedtage en virkelig effektivt virkende pris- og avancementstop, der bringer kontrol med priserne og sænker dem fra det nuværende høje niveau.

Poul Westergaard (DR):

Der er ikke under udvalgsarbejdet fremkommet noget, der ændrer min gruppes syn på regeringslovforslaget om prisstop. Vi er tværtimod blevet styrket i den opfattelse, at dette forslag ikke tjener noget fornuftigt

formål. Det har vi sammen med hr. Glistrup og hr. Gede givet udtryk for i en mindretalsudtalelse i betænkningen, og den skal jeg henvise eventuelle interesserede til.

Det er første gang, jeg har siddet som medlem af et folketingsudvalg og modtaget deputationer i anledning af et lovforslag. Det må være mig tilladt herfra at sige, at jeg følte mig utilpas derved.

Dette lovforslag er jo fremsat som led i en kriseplan, der angivelig sigter på at bedre forholdene for erhvervslivet, og når de forskellige erhvervsrepræsentanter, utvivlsomt dygtige folk, der kan deres kram, kommer til os her i folketinget og siger, at det er noget skidt, vi sidder og laver, noget, som tværtimod at gavne vil skade dem, og som vil bebyrde dem yderligere, så er det ubehageligt at registrere, hvor ringe indtryk det gør.

Når det gør så ringe et indtryk, mener jeg, det må hænge sammen med, at det i virkeligheden ikke er sådan, at det er saglige begrundelser og saglige forventninger om, at denne lov vil have nogen som helst virkning, der betinger den. Det er det, man her har diskuteret og kaldt det psykologiske, eller det, man også kan kalde det politiske. Man vil gribe ind, fordi man anser det for at være en politisk nødvendighed at gøre sådan noget, når man altså i øvrigt har den intention, at der også skal pilles ved lønningerne, sådan som regeringen har det.

Dette psykologisk-politiske kommer særlig tydeligt til udtryk i det konservative folkepartis udtalelse i betænkningen, hvor man rent ud siger, og det gentog hr. Schlüter heroppe før, at prisstoploven heller ikke efter konservativ opfattelse vil have nogen synderlig reel betydning. Man erkender, at loven hverken kan administreres eller kontrolleres, og at den vil virke urimelig for mange virksomheder. Ikke desto mindre vil man altså stemme for, fordi regeringen nu engang ønsker sådan en lov af politiske og psykologiske grunde.

Jeg tror, at dette, at man så ofte kan skelne imellem saglige begrundelser og politiske begrundelser for de beslutninger, der træffes herinde, er medvirkende til at undergrave tilliden til det, der foregår her i folketinget.

Jeg skal slutte med at sige, at retsforbundets gruppe ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse; vi vil stemme imod.